

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **M. P.**, zastoupeného JUDr. Renátou Kusou, advokátkou se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Čs. armády 20, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.5.2014 č.j. MSK 53633/2014,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 12.6.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.5.2014 č.j. MSK 53633/2014, kterým bylo rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 11.2.2014, o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, změněno tak, že z části výroku znějícího: „námitky P. M. proti záznamu bodů v registru řidičů se zamítají jako neodůvodněné a provedené záznamy se ke dni 11.2.2014 potvrzují“ byl vypuštěn text: „ke dni 11.2.2014“. a ve zbytku bylo rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrzeno.

Žalobce namítal, že v obou případech – dne 2.3.2013 a 15.6.2012, kdy byl kontrolován policejním orgánem a neměl připnut bezpečnostní pás a taktéž neměl při sobě lékařské potvrzení, domníval se vzhledem k výši uložených pokut 500,- Kč a 200,- Kč, že tyto jsou mu policistou v blokovém řízení ukládány za nepředložení lékařského potvrzení, podle kterého nemusí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Uvedl, že nevěnoval téměř žádnou pozornost právní kvalifikaci uvedené na pokutových blocích a vycházel pouze z informace zasahujícího policisty, který mu v obou případech sdělil, že pokud nemá lékařské potvrzení u sebe, je pokutován právě pro nepředložení předmětného lékařského potvrzení. Žalobce uvedl, že předpokládal, že pokud by policista ukládal v blokovém řízení pokutu za přestupek, kterým je nepřipoutání se bezpečnostním pásem, za který je možno uložit i tzv. trestné body, pak by zcela jistě výše pokuty odpovídala i této skutečnosti. Očekával uložení pokuty kolem 1.000,- Kč a více. Za situace, kdy v řízení před správními orgány obou stupňů prokázal, že je držitelem lékařského potvrzení, z něhož je zřejmé, že je osobou, která ze zdravotních důvodů nemůže být za jízdy v motorovém vozidle připoutána bezpečnostním pásem, nemohl se dopustit předmětného přestupku, neboť nemohl naplnit jeho materiální stránku. Žalobce považuje provedení záznamu bodů v registru řidičů u jeho osoby v důsledku jím údajně spáchaných přestupků dne 2.3.2013 a 15.6.2012 za protizákonné, neboť se jich nemohl dopustit. Žalobce současně vyslovil nesouhlas se stanoviskem žalovaného, který při projednání jeho odvolání dospěl k závěru, že nelze přezkoumávat rozhodnutí policie vydané ve zkráceném řízení, tedy v blokovém řízení a že již vůbec není možno přezkoumávat zákonnost rozhodnutí policie vydaného v blokovém řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poznamenal, že žalobce vznáší tytéž námítky, které opakovaně uplatnil již v průběhu správního řízení a s nimiž se správní orgány vypořádaly. Žalovaný proto zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že samotný popis skutku na předmětných pokutových blocích („za jízdy neměl bezp. pás“ a „řidič nebyl za jízdy připoután, lék. potvrz. nevlastní“) vylučuje pochybnost o tom, pro jaký přestupek byla žalobci bloková pokuta uložena. Bez ohledu na (ne)znalost právní kvalifikace přestupku se tedy žalobce nemohl oprávněně domnívat, že podpisem bloku souhlasí s uložení pokuty za jiný přestupek. Na jednom z bloků je dále výslovně uvedeno, že žalobce lékařské potvrzení vůbec nevlastní. Pokud žalobce – aniž k tomu byl nucen – podepsal listinu, s jejímž obsahem nesouhlasil, resp. s jejímž obsahem se předtím dostatečně neseznámil, může jít takové lehkomyšlné jednání pouze k jeho tíži. Žalovaný poukázal na to, že případ žalobce je téměř totožný s případem řešeným v rozsudku Nevyššího správního soudu č.j. 6 As 67/2013-16 ze dne 4.12.2013.

Se souhlasem účastníků řízení soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 10.7.2013 doručeným žalobci do vlastních rukou dne 22.7.2013 bylo žalobci správním orgánem

I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Proti záznamu bodů podal žalobce námitky, které směřovaly proti dvěma provedeným záznamům, a to za přestupky ze dne 2.3.2013 a 15.6.2012. Žalobce namítal, že v uvedených dnech byl osobou, která byla držitelem oprávnění o zdravotní indispozici, na základě kterého nebyl povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Lékařské potvrzení však neměl u sebe. Proto uhradil blokovou pokutu a svým podpisem stvrdil převzetí pokutových bloků v přesvědčení, že se dopustil „jiného porušení povinností“, kdy nepředložil předmětné lékařské potvrzení.

Součástí spisu jsou pokutové bloky ze dne 2.3.2013 a ze dne 15.6.2012. Pokutový blok ze dne 2.3.2013 série: FD/2013 číslo bloku: D0700687 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: 2.3.2013 14:20 hodin Ostrava, 1. máje, za jízdy neměl bezpečnostní pás, § 6/1a zákona č. 361/2000 Sb. Dále je zde údaj o registrační značce vozidla. Blok dále obsahuje výši uložené pokuty 200,- Kč, datum projednání 2.3.2013, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, podpis žalobce jako přestupce a jeho prohlášení, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzuje převzetí části a bloku dne 2.3.2013. Pokutový blok ze dne 15.6.2012 série CM/2010, M 4948812 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena jeho totožnost. V kolonce doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno 15.6.2012, 6:40, Kroměříž – Velehradská, řidič nebyl za jízdy připoután, lék. potvrz. nevlastní. U tohoto textu je dále uveden § 6 odst. 1a zákona č. 361/2000 Sb. V kolonce pokuta uložená za přestupek je uveden § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 15.6.2012, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok 15.6.2012 a podpis žalobce. Pokutový blok obsahuje rovněž údaj o registrační značce vozidla. Ve spise jsou dále sdělení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje ze dne 12.11.2013 a Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 18.11.2013, jimiž bylo žalobci oznámeno, že správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci uložení blokové pokuty ze dne 15.6.2012 a 2.3.2013. Poté správní orgán I. stupně žalobci usnesením ze dne 7.1.2014, které mu bylo doručeno 20.1.2014, stanovil lhůtu 10 pracovních dnů ode dne doručení usnesení k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Na toto usnesení reagoval žalobce podáním doručeným správnímu orgánu 27.1.2014, v němž namítal, že je držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy. Dále uvedl, že podepsáním pokutových bloků pouze stvrdil jejich převzetí a uhrazení pokut, přičemž se domníval, že jsou uloženy za nepředložení lékařského potvrzení a nelze tudíž souhlasit s tvrzením, že podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty dal najevo souhlas s přestupkem.

Rozhodnutím ze dne 11.2.2014 č.j. SMO/059326/14/DSČ/ Rez-BS správní orgán I. stupně námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy ke dni 11.2.2014 potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, které bylo doručeno žalobci k rukám jeho zástupkyně dne 15.5.2014.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně

námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Napadené rozhodnutí se týká námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, podaných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti sdělení dosaženého počtu bodů v registru řidičů správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 39/2010-81, č.j. 5 As 76/2010-59). Dále je nutno vyjít z toho, že blokové řízení představuje specifický druh řízení o přestupcích. Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se předmětného přestupku posuzovat a provádět o tom dokazování ve správním řízení, přičemž jeho zahájení je fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit.

V souladu s ustálenou judikaturou soudů má krajský soud předně za to, že při zohlednění specifik blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace v pokutovém bloku, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je tedy nezbytné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j. 7 As 94/2012-20 uvedl, že „stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění“. Po obsahové stránce tedy postačuje zkratkovité uvedení podstaty skutku, které bude doplněno odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, v němž je přestupek specifikován a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. Soud především sdílí názor žalovaného, že z celkového kontextu obou pokutových bloků a jejich obsahu je zcela zřejmé, že žalobce spáchal přestupek spočívající v tom, že při řízení vozidla reg. zn. X dne 15.6.2012 v Kroměříži na Velehradské ulici a dále dne 2.3.2013 ve 14:20 hod. v Ostravě na ul. 1. máje nebyl připoután bezpečnostním pásem. V obou pokutových

blocích je v kolonce s uvedením doby místa a popisu přestupkového jednání uveden § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a na místě „pokuta uložena za přestupek“ je v pokutovém bloku odkaz na § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupky žalobce tak byly dostatečně spolehlivě určeny a způsob vyplnění předmětných pokutových bloků je takový, že protiprávní jednání žalobce nelze zaměnit s žádným jiným protiprávním jednáním a žalobce tak nemohl mít pochybnost o tom, pro jaký přestupek mu bloková pokuta byla uložena. Jinými slovy řečeno, nemohl se domnívat, že v blokovém řízení je mu ukládána pokuta za nepředložení lékařského potvrzení. Žalobce souhlasem s blokovým řízením a podpisem pokutových bloků a zaplacením pokuty dal najevo, jak svůj souhlas s přestupkem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. Oba pokutové bloky byly způsobitelným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 3 body za přestupek ze dne 15.6.2012 a 3 body za přestupek ze dne 2.3.2013 (dle přílohy k zákonu č. 361/2000 Sb.) zapsány právem.

V rozsudku č.j. 6 As 67/2013-16, jehož závěry lze zcela vztáhnout na projednávanou věc, Nejvyšší správní soud uvedl, že udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se obviněný z přestupku vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku žalobce vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, popřípadě v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že nesouhlasí-li nyní žalobce se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku, konec citace.

Žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí k těmto závěrům Nejvyššího správního soudu, které dopadají na projednávanou věc, přihlásil a odkazem na ně také vysvětlil, proč na danou věc nedopadají úvahy Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č.j. 5 As 118/2011-103, na které poukazoval žalobce v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, které vycházejí z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As

67/2013-16, jehož zásadní úvahy byly výše citovány, a proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Za situace, kdy správnímu orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna a v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku, plyne z uvedeného závěr krajského soudu o nedůvodnosti námitek žalobce, že v řízení před správními orgány (míněno v řízení o námitkách) prokázal, že je držitelem lékařského potvrzení, podle něhož ze zdravotních důvodů nemůže být za jízdy v motorovém vozidle připoután bezpečnostním pásem a že se nemohl dopustit předmětných přestupků.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 5.5.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu